

MŪŽĪBĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 80; 1.Tes. 4:17; Atkl. 21:9-27; Jes. 25:8; Atkl. 7:17; Atkl. 21:4; Jņ. 6:44.

ATMIŅAS PANTS:

“Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsīm. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsīm Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsīm Viņu, kāds Viņš ir” (1. Jņ. 3:2).

Ko nes tev nākotne? Kas ir gaidāms? Tas var šķist biedējoši, aizraujoši, bailīgi un brīnišķīgi vienlaikus. Zini, ka Jēzus ir uzticams un ka Viņa vārdi ir patiesi (Atkl. 3:14). Priekšā vēl būs satricinoši laiki (Mt. 24:21, 22), bet Viņš ir apsolījis, ka nekad tevi neatstās un nepametīs (Ebr. 13:5). Viņš darīs tieši to, ko solījis, – tā tas ir bijis vienmēr, un tā būs vienmēr (Ebr. 10:23). Un, “kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts” (Mt. 24:13).

Neatkarīgi no tā, cik daudz dienu mums virs zemes vēl atlicis, mums jāraugās uz Jēzu, cieši pievērsoties Viņam. Tas ne vienmēr ir viegli pasaulē, kas cīnās par mūsu uzmanību, tomēr lai mēs, tāpat kā Dāvids, varētu teikt: “Manas acis raugās uz To Kungu vienumēr, jo Viņš manu kāju izvelk no tikla režģiem.” (Ps. 25:15)

Šonedēļ mācīsimies par Debesu algu (Mt. 5:12, Atkl. 22:12), par to, kādas būs Debesis, un galu galā – cik neaptverami brīnišķīgi būs beidzot būt kopā ar To, kurš mūs radījis, mīlējis līdz nāvei, atpestījis no grēkiem un drīz nāks atkal. Līdz tam mums vienkārši ticībā jāiztur.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. jūnijā.

Dzīvot šodienai

Paskatoties apkārt, mēs redzam, ka pasaule nopūšas un vaimanā, un zīmes, par kurām Jēzus runāja, piepildās mūsu acu priekšā. Kari un runas par kariem, tautas sacelšanās pret tautām, bada laiki, sērgas, zemeštrīces un vajāšanas (Mt. 24:6-11) notiek visapkārt un, šķiet, tikai pastiprinās. Jā, mēs dzīvojam nopietnos laikos, kad mums ir nepieciešamas paliekošas attiecības ar Dievu.

Mums ir teikts: “Bet visu lietu gals ir tuvu; tad nu esiet saprātīgi un skaidrā prātā savās lūgšanās” (1. Pēt. 4:7). Ja tā vajadzēja jau toreiz, tad tagad vēl jo vairāk ir laiks stiprināt un padziļināt savas personiskās attiecības ar Dievu. Un neatkarīgi no tā, cik ilgi laiks vēl pastāvēs, mūsu dzīve jebkurā gadījumā ir īsa, lai cik ilgi mēs nodzīvotu. “Nu tad jūs, kas sakāt: šodien vai rītu mēs dosimies uz to un to pilsētu un pavadīsim tur gadu un tirgosimies un gūsīm peļņu, – jūs taču nezināt, kāda jūsu dzīve ir rītu; jo tā ir tvaiks, kas uz īsu brīdi ir redzams un tad izgaist” (Jēk. 4:13, 14). Mēs ļoti labi zinām, cik patiesi ir šis brīdinājums. Tu, kas lasi šos vārdus tagad, varbūt nebūsi dzīvs līdz dienas beigām. Tā ir skarbā realitāte šajā grēcīgajā pasaulē. Cik būtiski ir panākt, lai mūsu attiecības ar Dievu būtu kārtībā un mēs vienmēr apzinātos savu vajadzību pēc Viņa un Viņa glābjošās žēlastības!

80. psalms ir skaists lūgums Dievam. Izlasi visu psalmu, īpaši 1.–3., 14.–17., 18., 19. pantu, un vārdu “es” ieliec “mēs” vietā. Neskatoties uz laiku, vietu un kontekstu atšķirībām, kādā veidā šie panti saistās ar tevi personīgi? _____

Mums visiem dzīvē vajag atmodu. Ir tik viegli kļūt pašapmierinātiem vai aizmirst, ko Dievs ir darījis un dara tavā labā. Kurš uzticīgs ticīgais, pat ja cīnās, nevarētu lūgt šādi: “Liec Savam vaigam spīdēt, lai mēs atspirgstam!” (Ps. 80:20)? Kad tu pieņem to, ko Jēzus ir darījis tavā labā, kad zini, ka tavi grēki ir piedoti un esi apsepts ar Viņa pilnīgo taisnību (kas tev tiek piešķirta ticībā), tu vari zināt, ka esi glābts Viņā.

Kā tu saproti to, ko nozīmē, ka Dievs “liek Savam vaigam spīdēt” pār tevi, īpaši tādā kontekstā, ka tikai Viņa taisnība tevi glābj? _____

Beidzot – vaigu vaigā

Mēs esam radīti, lai būtu tuvu Dievam (1. Moz. 2:7). Kopš Viņš radīja cilvēci, Dievs ir devis visu, lai atjaunotu mūsu pārrautās attiecības ar Viņu (Jņ. 3:16). Viņš ir ielicis mūžību mūsu sirdīs, tomēr cilvēks nespēj aptvert, ko Dievs no sākuma līdz beigām ir darījis (Sal. māc. 3:11). Mēs esam daļa no Lielās cīņas, kas plosās mums visapkārt, arī mūsos pašos, un pārāk bieži mēs neapstājamies, lai apdomātu, cik daudz Dievs ir samaksājis, lai mēs tiktu atjaunoti attiecībās, kādas Viņš bija mums paredzējis. Pārāk bieži esam iegrimuši savās zemes cīņās un grūtībās, aizmirstot, ka “mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju Kungu Jēzu Kristu, kas pārvērtīs mūsu zemības miesu līdzīgu Savai apskaidrotajai miesai, ar spēku, kurā Viņš arī spēj Sev pakļaut visas lietas” (Fil. 3:20, 21).

Pasaulei strauji tuvojoties galam, mēs zinām, ka kādu dienu austrumu pusē parādīsies mazs balts mākonis. Tas kļūs arvien lielāks, un mēs ieraudzīsim, ka uz tā sēž Kāds, kas “līdzīgs Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis” (Atkl. 14:14). Jēzu pavadīs neskaitāmi eņģeļi (Mt. 25:31), un Viņu redzēs katra acs (Atkl. 1:7). Kad Viņš nolaidīsies, mēs dzirdēsim Viņa saucienu, Dieva bazūni, un tie, kas aizmiguši Kristū, celsies augšā pirmie (1. Tes. 4:16). Viņi pazīs Saucēja balsi (Jņ. 5:28).

Kas notiks tālāk? Izlasi 1. Tes. 4:17. Galu galā tas, ko Pāvils raksta Fil. 2:10, 11, atskanēs visā Visumā. _____

Cik neaptverami brīnišķīga doma! Kādu dienu mēs redzēsim Jēzu – patiesi un patīstam! Mēs dzirdēsim Viņa balsi, un mēs apliecināsim, ka Viņš ir Kungs. Mēs beidzot redzēsim vaigu vaigā To, par ko bijām lasījuši, lūguši, runājuši ar citiem, To, pēc kā sirds bija ilgojusies. Mēs par to varam būt pārliecināti, jo Dievs ir uzticams un Viņa apsolījumi ir patiesi (Atkl. 22:6).

Tajā brīdī, kad atskanēs bazūnes un ikviena acs ieraudzīs Jēzu, mēs zināsim, ka gaidīšana ir bijusi tā vērtā. Kad ieraudzīsim Viņa vaigu (Atkl. 22:4), būs piepildījusies katra lūgšana, katra prioritāte, lai pavadītu laiku ar Viņu, katrs drosmīgais apliecinājums un katrs pārbaudījumu brīdis.

Līgava

Atrodies trimdā uz Patmas salas, māceklim Jānim tika dota vīzija, kā mēs uz mūžīgiem laikiem atkal apvienosimies ar Dievu.

Izlasi Atkl. 21:9-11. Kāds salīdzinājums tika dots; un kāpēc, tavuprāt, tas tika izmantots? _____

Līgava ir skaista, un kāzu dienā visi vēlas viņu redzēt. Līgavai un līgavainim kāzu diena ir jaunas kopdzīves sākums, un tas pats attiecas arī uz mūsu attiecībām ar Dievu, kad Viņš atgriezīsies.

Jēzus ir sagatavojis mums vietu (Jņ. 14:1-3), skaistu vietu, kas ir pārāk brīnišķīga, lai to aprakstītu. Patiesībā “cilvēku valoda nespēj aprakstīt taisno algu. To zinās tikai tie, kas to redzēs. Neviens ierobežots prāts nespēj aptvert Dieva Paradīzes godību” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 675. lpp.).

Lai gan mēs patiesi nespējam iztēloties, kādas būs jaunās debesis un jaunā zeme, Dievs parāda Jānim šīs vietas vīziju, lai mēs ar prieku gaidītu drīzās “kāzas”. Mēs patiešām esam aicināti “domāt par to, kas augšā, nevis par to, kas virs zemes” (Kol. 3:2).

Dievs rūpīgi gatavojas šim notikumam un nevēlas, lai šīs “kāzas” mūs pārsteigtu nesagatavotus (sk. Mt. 22:1-14; Mt. 25:1-13).

Visums ir draudze, kas vēros šo notikumu, un mēs esam daļa no centrālajām personām šajā stāstā. Mēs pievienosimies “līgavai”, šai pilsētai, uz kuru Jēzus mūs aizvedīs Savas otrās atnākšanas laikā. Interesanti, ka Dieva ļaudis jeb svētie tiek saukti arī par līgavu (sk. Atkl. 19:7), iespējams, tāpēc, ka viņi atrodas Svētajā pilsētā, jaunajā Jeruzalemē, kas nokāpj “no debesīm no Dieva, sagatavota kā savam vīram greznota līgava” (Atkl. 21:2).

Šis skaistais Svētās pilsētas apraksts parāda, ka pastāv intīma saikne starp Dieva tautu un šo pilsētu, jo abas tiek sauktas par “līgavu”. Bībele sniedz detalizētu aprakstu par “Svēto pilsētu, Jauno Jeruzalemi, kas ir valstības galvaspilsēta un simbols [un] tiek saukta par ‘līgavu, Jēra sievu’” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 426. lpp.).

Izlasi Atkl. 21:9-27. Kāpēc mums to tagad ir tik grūti iztēloties? Kā mēs vispār varam sākt aptvert to, kas mums šeit ir apsolīts? _____

Sekot Jēram

Vai tev kādreiz ir jautāts, ko tu visvairāk gaidi mūžībā? Ja pajautātu bērnam, viņš varbūt teiks – “jāt ar tīgeri”, “slīdēt lejā pa žirafes kaklu” vai “lidot uz citām planētām”. Ja pajautātu pusaudzim, viņš varētu teikt – “vairs nekādu mājasdarbu” vai “izpētīt Debesis kopā ar draugiem, nekur nesavainojoties”. Un, ja pajautātu pieaugušajiem, viņi varētu gribēt “būt vietā, kur vairs nav sāpju, ciešanu vai nāves” vai “atkalapvienoties ar mīļajiem”. Visas šīs atbildes ir labas un patiesas, un tiešām ir tik daudz, ko priedīgi gaidīt jaunajās Debesīs un jaunajā Zemē. Mūžība deg mūsu sirdīs, un mēs intuitīvi zinām, ka dzīvī ir jābūt kaut kam vairāk par to, ko redzam tagad.

Kādu citu svētību mēs vēl varētu gaidīt mūžībā? Izlasi Jes. 25:8, Atkl. 7:17 un Atkl. 21:4. _____

_____

_____

Pavisam noteikti visskaistākā Debesu svētība būs beidzot satikt Jēzu un personīgi pateikt Viņam “paldies” par to, ko Viņš ir darījis mūsu labā šajā grēcīgajā pasaulē. Mēs vēlēsimies veltīt Viņam visu savu pielūgsmi un slavu par to, ka Viņš ar Savām ciešanām pie krusta ir izglābis mūs no mūžīgas nāves.

“Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, ņemt spēku, bagātību, gudrību, stiprumu, godu, slavu un pateicību” (Atkl. 5:12).

Jānis Kristītājs iepazīstināja Jēzu kā “Dieva Jēru” (Jņ. 1:35-37). Mācekļi sekoja Viņam cieši, un Atkl. 14:4 teikts, ka arī mēs darīsim tāpat. “Tie ir tie, kas seko Jēram, kurp tas arī ietu” (Atkl. 14:4). Bet, ja mēs gribam sekot Viņam Debesīs, mums vispirms jāseko Viņam šeit, virs zemes.

Jēzus, Jērs, ir arī mūsu Gans, un Viņš vada mūsu ceļus kā neviens cits. Tas ir tik mierinoši, kad ejam cauri grūtībām, bet Jēzus nekad nepārstās mūs vadīt, pat Debesīs. Atkl. 7:17 teikts: “Jo Jērs, kas pašā vidū, goda krēsla priekšā, tos ganīs un tos vedīs pie dzīvības ūdens avotiem.” Kā Viņa tauta, Viņa avis, mēs Debesīs sekosim Jēzum un vienmēr vēlēsimies būt Viņa klātbūtnē. Viena no Dieva tautas raksturojošajām īpašībām ir tā, ka “Viņa vārds būs rakstīts uz viņu pierēm” (Atkl. 22:4). Tas ir, mēs vienmēr domāsim par Viņu.

Ja tev iespējams, noklausies adventistu evaņģēlisko dziesmu “Follow the Lamb” un padari šos vārdus par savu personīgo lūgšanu šodien. _____

_____

_____

“Nāc!”

Mums šodien atkal tiek dots aicinājums: “Nāc!”

Izlasi šīs Rakstu vietas un atsaucies Viņa aicinājumam nākt pie Viņa: Mt. 11:28-30, Jes. 55:1-3, Jņ. 6:44. _____

_____

_____

_____

Svētais Gars vēlas tevi šodien vilkt pie Jēzus. Jēzus aicina tevi nākt pie Viņa, palikt Viņā šodien un katru dienu līdz pat Viņa atnākšanai. Ja tu atsaucies un nāc pie Viņa, ja tava sirds ir mīksta un prāts padevis, tu jutīsi mieru, jo tu zini, ka Viņš tevi uzmodinās šīs zemes pēdējā dienā, lai cik nevērtīgs tu justos. Jēzus sacīja: “Kas nāk pie Manis, to Es tiešām neatstumšu” (Jņ. 6:37).

Mums būtu jāizjūt steidzamība sadarboties ar Svēto Garu, lai aicinātu citus nākt glābjošās attiecībās ar Jēzu. “Gars un līgava saka: ‘Nāc!’ Un, kas to dzird, lai saka: ‘Nāc!’ Kam slāpst, lai nāk; kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas” (Atkl. 22:17).

Aicinājums ir bez maksas, piedāvāts kā žēlastības dāvana. Ja mēs pieņemam Viņu savā dzīvē un mīlam Viņu no visas sirds, prāta, dvēseles un spēka (5. Moz. 6:5), mūsu dzīve – tagad un nākotnē – būs uz visiem laikiem izmainīta.

Joprojām Jēzus mūs aicina nākt pie Viņa, un pēdējie vārdi Bībelē apsola: “Tiešām, Es nāku drīz! Āmen. Tiešām, nāc, Kungs Jēzu” (Atkl. 22:20).

Cik drīz? No mūsu skatpunkta – tiklīdz mēs aizvērsim acis nāvē, nākamais, ko redzēsim, būs Kristus atgriešanās. Ņemot vērā, cik ātri paiet mūsu dzīve, tikpat ātri Jēzus atgriezīsies pēc mums. Varbūt mūsu pirmā doma augšāmcelšanās brīdī būs: “Kungs, Tu patiešām atnāci drīz!”

Patiesi, tagad mēs redzam tikai miglaini, kā spogulī. Bet tad mēs Viņu redzēsim vaigu vaigā. Nepagursti gaidot. Uzturi šīs ilgas kvēlas – ticībā un uzticībā Dieva mīlestībai un labestībai. Kungs Jēzu, lūdzu, nāc!

Lūdzu tagad par ticību izturēt, par ticību, kas ļauj pilnīgi un galīgi nodoties Tam, kurš par tevi nomira un kurš drīz atgriezīsies pēc tevis. _____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Ja mēs nesaņemsim Kristus reliģiju, uzņemot Dieva Vārdu, mēs nebūsim tiesīgi ieiet Dieva pilsētā. Dzīvodami no šīs zemes barības, pieradinot savu gaumi mīlēt pasaulīgas lietas, mēs nebūsim piemēroti Debesīm; mēs nespēsīm novērtēt tīro strāvojumu, kas valda Debesīs. Eņģeļu balsis un viņu arfu mūzika mūs neapmierinātu. Debesu zinātne mums būtu kā mīkla. Mums ir jāizsalkst un jāizslāpst pēc Kristus taisnības; mums jāļaujas tikt veidotiem un pārveidotiem Viņa žēlastībā, lai kļūtu piemēroti Debesu eņģeļu sabiedrībai. [...] Tad tautas neatzīs nevienu citu likumu kā vien Debesu likumu. Visi būs laimīga, vienota ģimene, ietērpta slavas un pateicības tērpos. [...] Par šo skatu rīta zvaigznes dziedās kopā, un Dieva dēli gavilēs, kamēr Dievs un Kristus vienosies pasludināšanā: ‘Nebūs vairs grēka, un nebūs vairs nāves.’ Mums ir jāpierod runāt par Debesīm, brīnišķīgajām Debesīm. Runā par dzīvi, kas turpināsies tik ilgi, cik ilgi Dievs dzīvo, un tad tu aizmirsīsi savas mazās problēmas un grūtības. Lai prāts tiek piesaistīts Dievam.” (Elena Vaita “The Faith I Live By”, 363. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Noklausies vai izlasi Elenas Vaitas vīziju par Debesīm grāmatā “Agrīnie raksti” (14.–20. lpp.). Kas tevi visvairāk uzrunā šajā aprakstā?
2. Kuru šī ceturkšņa tēmu aspektu tu visvairāk vēlies paturēt prātā, lai uzturētu savas attiecības ar Dievu stipras līdz dienai, kad satiksi Jēzu vaiģu vaiģā?
3. Kuram tavā dzīvē ir jādzird par Debesu cerību? Apmēnīties dalīties ar viņu pēc iespējas ātrāk. Atceries – ja tā nebūs patiešām tava cerība, tu nevarēsi ar to dalīties.

KOPSAVILKUMS:

Nenolaižot acis no mērķa, mēs varēsim būt pārliecināti, “ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai” (Fil. 1:6). Dievs uzsāka attiecības ar tevi, un Viņš tās arī turpinās. Pieaugsim mīlestībā un ticībā, gaidot šo dienu, vienmēr atdusēdamies tikai Kristus taisnībā, kas mums tiek piešķirta ticībā.